

FITXA IDENTIFICATIVA**DADES DE L'ASSIGNATURA**

Codi: 35701
Nom: Estudis lingüístics en llengua francesa 3
Cicle: Grau
Crèdits ECTS: 6
Curs acadèmic: 2025-26

TITULACIONS

Titulació	Centre	Curs	Període
1008 - G.Lleng.Modern.i Lit.	Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació	4	Primer quadrimestre

MATÈRIES

Titulació	Matèria	Caràcter
1008 - G.Lleng.Modern.i Lit.	Estudios lingüísticos en lengua B (OB francesa)	OPTATIVA

COORDINACIÓ

MICO ROMERO NOELIA

RESUM

L'assignatura Estudis Lingüístics en llengua francesa 3 forma part del mòdul d'Estudis Lingüístics en llengua francesa del Grau en Llengües Modernes i les seues Literatures amb major en francès. Aquest mòdul és de caràcter optatiu i consta de 18 crèdits dividits en 3 assignatures: Estudis Lingüístics en llengua francesa 1, 2 i 3. L'assignatura d'Estudis Lingüístics 3 es cursa en el primer quadrimestre del quart curs del Grau en Llengües Modernes i les seues Literatures.

S'hi presenten conceptes operatius de diferents corrents lingüístics, amb perspectives sincròniques i la seua aplicació a l'estudi de la llengua B. També es treballa el desenvolupament de les destres comunicatives en llengua B.

Aquest curs està orientat a aprofundir en l'anàlisi lingüística del francès des d'una perspectiva semàntica, abordant tant els fonaments teòrics com l'aplicació pràctica a l'estudi del significat lingüístic.

Al llarg del semestre, es proposa una aproximació rigorosa a l'estudi del significat en llengua francesa des d'una perspectiva sincrònica, prenent com a eix l'evolució del pensament lingüístic entorn de la noció de signe.

El segon bloc del curs se centra en tres grans enfocaments contemporanis de l'anàlisi lingüística: l'estructuralisme europeu, el cognitivisme i la pragmàtica. Cadascun d'aquests marcs ofereix una visió distinta de com es construeix i s'interpreta el significat en llengua.

CONEIXEMENTS PREVIS

RELACIÓ AMB ALTRES ASSIGNATURES DE LA MATEIXA TITULACIÓ

No s'ha especificat restriccions de matrícula amb altres assignatures del pla d'estudis.

ALTRES TIPUS DE REQUISITS

RECOMANACIONS:

Les llengües B del Grau són l'alemany, el francès i l'italià. L'estudiant ha de cursar la mateixa llengua B en totes les assignatures de la matèria i en totes les matèries del mòdul Maior en Llengua B i les seues Literatures.

En relació amb l'adquisició i el desenvolupament de competències, s'indica el següent:

1. Les competències CE53, CE02, CE06, CE07, CE08, CE11, CE15 i CE16 es desenvolupen en l'àmbit de la llengua B.

2. S'aprofundirà en l'estudi de la gramàtica a mesura que es desenvolupen les destreses comunicatives.

3. Aquesta matèria contribuirà al reforç i al desenvolupament de les competències comunicatives en llengua B. Es posarà especial atenció a l'adequació estilística dels diferents discursos (col·loquial, acadèmic, registre escrit, registre oral, etc.).

És necessari superar totes les assignatures de llengua B (alemany, francès o italià) de la matèria, per tal d'obtenir, respectivament, la menció de Maior en Llengua Alemanya i les seues Literatures, Maior en Llengua Francesa i les seues Literatures o Maior en Llengua Italiana i les seues Literatures.

COMPETÈNCIES / RESULTATS D' APRENENTATGE

1008 - G.Lleng.Modern.i Lit.

Capacitat de treball en equip i habilitats en les relacions interpersonals.

Capacitat per al treball individual, l'aprenentatge autònom i la planificació i gestió del temps.

Capacitat per elaborar textos de diferents tipus en llengua estrangera amb correcció estilística i gramatical.

Capacitat per localitzar, manejar i sintetitzar informació bibliogràfica, sobre diversos suports, local o en xarxa, en l'àrea de les llengües modernes i les seues literatures.

Capacitat per prendre decisions i resoldre problemes.

Conèixer els distints tipus de variació lingüística en una llengua estrangera i reconèixer-los en els seus textos.

Conèixer i aplicar corrents i metodologies de la lingüística per descriure científicament la llengua i resoldre problemes en aquest àmbit.

Conèixer i aplicar les tècniques i els mètodes d'anàlisi de textos no literaris en llengua estrangera.

Conèixer tecnologies de la informació i la comunicació, eines informàtiques, locals o en xarxa, i saber-les aplicar.

Demostrar un compromís ètic en l'àmbit filològic, centrant-se en aspectes tals com la igualtat de gèneres, la igualtat d'oportunitats, els valors de la cultura de la pau i els valors democràtics i els problemes mediambientals i de sostenibilitat així com el coneixement i l'apreciació de la diversitat lingüística i la multiculturalidad.

Descriure científicament una llengua estrangera aplicant els coneixements de la seua gramàtica.

Desenvolupament del compromís ètic, centrant-se en aspectes com ara la igualtat de gènere, la igualtat d'oportunitats, els valors de la cultura de pau i els valors democràtics i els problemes mediambientals i de sostenibilitat, així com el coneixement i l'apreciació de la diversitat i la multiculturalitat.

Preocupació per la qualitat en el treball.

Produir i comprendre en llengua estrangera textos orals i escrits.

DESCRIPCIÓ DE CONTINGUTS

1. La semàntica com a disciplina lingüística

Aquest tema tracta la semàntica com una branca fonamental de la lingüística dedicada a l'estudi del significat en les llengües. S'analitza l'evolució històrica de la semàntica, destacant els seus principals conceptes bàsics, com la definició de llengua, la relació entre llengua i parla, i l'estructura del signe lingüístic segons Ferdinand de Saussure. També s'estudien els components essencials del llenguatge, com el lèxic i la gramàtica, i s'exploren els nivells de funcionament de les llengües.

Finalment, es presenta Michel Bréal, considerat el pare de la lingüística moderna, com una figura clau en el desenvolupament de la semàntica.

2. El estructuralisme europeu

El tema 2 tracta l'estructuralisme europeu en lingüística, començant per Ferdinand de Saussure, considerat el pare d'aquesta corrent. S'estudia el paper del Cercle Lingüístic de Praga i el funcionalisme francès de Martinet. A més, s'analitza el canvi semàntic mitjançant mecanismes com les tropes i les relacions lèxiques. També es presenten aportacions d'Arsène Darmesteter i teòrics com Coseriu i Dubois, juntament amb l'estudi dels camps semàntics proposats per Joëlle GardesTamine. Aquest bloc ofereix una visió integral de com s'ha conceptualitzat el significat i l'estructura lingüística a Europa.

3. La semàntica cognitiva

Aquest tema tracta el problema de la categorització en lingüística, posant en evidència les limitacions del model tradicional basat en condicions necessàries i suficients, segons la crítica del cognitivisme. S'estudien les teories cognitives modernes, especialment la teoria dels prototips i els estereotips, que ofereixen un enfocament més flexible i realista per entendre com es grunen i defineixen les categories lingüístiques.

4. La pragmàtica

Aquest tema se centra en la pragmàtica des de tres nivells. En primer lloc, s'estudien els símbols indexicals, que permeten situar el llenguatge en un context específic (pragmàtica de primer grau). Després, s'aborden les pressupòsits i implicatures, elements essencials per interpretar el significat més enllà del sentit literal (pragmàtica de segon grau). Finalment, s'analitza la teoria dels actes de parla, que examina com les expressions lingüístiques no només transmeten informació, sinó que també realitzen accions comunicatives (pragmàtica de tercer grau).

5. Lingüística textual

La lingüística textual estudia aspectes relacionats amb l'anàlisi i l'estructura dels textos per a entendre com es comuniquen significats complets més enllà de l'oració aïllada. S'abordaran temes com ara la cohesió i coherència, l'estructura del text, la funció comunicativa, els gèneres textuais, l'anàlisi del discurs i la pragmàtica textual.

Aquests continguts es concretaran en els resultats d'aprenentatge següents.

1. Profundització en el coneixement de la gramàtica de la llengua francesa a través de conceptes operatius de diverses escoles lingüístiques.
2. Saber aplicar perspectives sincròniques i diacròniques en els estudis lingüístics en llengua francesa.
3. Competència per llegir i analitzar textos en la llengua francesa de segles passats.
4. Increment de la capacitat per desenvolupar per escrit i exposar en llengua francesa una reflexió crítica i sintètica sobre diversos aspectes dels estudis lingüístics en aquesta mateixa llengua.
5. Reforç de les competències comunicatives en llengua francesa.

VOLUM DE TREBALL (HORES)

ACTIVITATS PRESENCIALS

Activitat	Hores
Teoria	60,00
Total hores	60,00

ACTIVITATS NO PRESENCIALS

Activitat	Hores
Assistència a altres activitats	0,00
Elaboració de treballs individuals o en grup	10,00
Estudi i treball autònom	40,00
Preparació de classes	15,00
Preparació d'activitats d'avaluació	20,00
Resolució de casos pràctics	5,00

METODOLOGIA DOCENT

Mètode expositiu per a la presentació de conceptes i procediments d'anàlisi.
Realització d'exercicis pràctics.
Realització i exposició de treballs individuals.
Realització i exposició de treballs en grup. Estudi de casos i resolució de problemes.
Debat al voltant de qüestions plantejades en l'assignatura.

AVALUACIÓ

L'avaluació d'aquesta assignatura constarà de tres parts diferenciades:

1. Un examen final (50% de la nota)
2. Un treball individual que s'exposarà a classe i que s'entregarà per Aula Virtual (25%)
3. Realització d'exercicis pràctics fets a classe a mode de test (25%)

El treball individual no és recuperable en segona convocatòria. Ara bé, si l'estudiant ha fet el treball i/o els exercicis en temps i forma en la primera convocatòria, sí que se li mantindrà la nota per a la segona convocatòria.

Els estudiants que es presenten directament a la segona convocatòria només podran aspirar a una nota màxima de 7,5/10.

La matrícula d'honor s'adjudicarà a l'alumne que haja obtingut la nota més alta. En cas d'empat, es tindrà en compte l'assistència a classe i la participació.

Per a superar l'assignatura, l'alumne ha d'obtenir almenys un 5/10 en l'examen final tant en primera com en segona convocatòria.

L'honestat intel·lectual és vital en les comunitats acadèmiques, i per a una avaluació justa del treball de l'estudiantat: Tots els treballs presentats en aquest curs han de ser d'autoria original. No s'admetran treballs en els quals s'haja fet ús de col·laboració fraudulenta o de la composició amb l'ajuda d'intel·ligència artificial (ChatGPT o altres).

El sistema general de qualificacions seguirà la normativa de la Universitat de València aprovada pel Consell de Govern del dia 30 de maig de 2017. ACGUV 108/2017.

BIBLIOGRAFIA

MAR ARMENGAUD Fr., 2007, La pragmatique, Paris, PUF, coll. Que sais-je ?, n° 2230.

BALDINGER, K. 1984, Vers une sémantique moderne, Paris, Klincksieck

BRÉAL, M. 1982 Essai de Sémantique, Paris, Hachette.

RUWET, Nicolas. 1991. « À propos de la grammaire générative. De quelques considérations intempestives ». Histoire, épistémologie, langage 13,1, 109-132.

TAMBA MECZ, Irène. 1988. La sémantique. Paris, PUF. Col. Que sais-je?

ANSCOMBRE (J.-Cl.) éd., 1995, Théorie des topoï, Paris, Kimé

AUSTIN, J.L. (1970). Quand dire cest faire. Coll. Essais. Paris : Seuil

CHAROLLES, M. (1988). « Les études sur la cohérence et la connexité textuelles depuis la fin des années 1960 ». Modèles linguistiques, vol. 10, fasc.2, n° 20. pp. 45-66.

GARDES-TAMINE, J. 1988. Grammaire. Paris: A. Colin.

GROSS, G. 1996. Les expressions figées en français. Paris: Ophrys.

MARTINET (A.), 1960, Éléments de linguistique générale, Paris, Armand Colin.

MOESCHLER (J.), 1994, Langage et pertinence : référence temporelle, anaphore, connecteurs et métaphore, Nancy, Presses universitaires de Nancy.

SAUSSURE, F. 2016. Cours de linguistique générale. Col.: Bibliothèque scientifique Payot. Paris: Payot.

TINET, A. 1979. Grammaire fonctionnelle du français. Paris: Didier